Ч. 256 (13.801). Львів, в'второк 25. вересня 1934. Rocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Меншинні справи в Лізі Націй.

ЖЕНЕВА, 23. 9. ПАТ. Дискусія в політичній комісії Зборів над меншинною справою пройшла вчора гостро наслідком виступу делегата Мадярщини проти держав Малої Антанти, головнож проти Румунії.

Делегат **Румунії** Антоніяде сказав, що це вперше поставили на Зборах конкретні випадки з ділянки охорони меншин. Делегат Мадярщини не мав до того права, бо розглядати меншинні справи може Рада Ліги, а не Збори. Доказом безосновности закидів мадярського делегата про долю мадяр у Румунії є це, що мадярська меншина дуже рідко відкликується до Женеви, а їх петиції не мають великого значіння та в більшости не беруть їх під увагу.

Делегат **Югославії** Фотич сказав, що хоч цим разом делегат Мадярщини не атакував Югославії, то він мусить поробити деякі замітки. Збори можуть займатися меншинною справою лише загально, бо конкретні події застережені для Ради, при чому Мадярщина не має права вглядати в виконування меншинних зобовязань. Меншинну процедуру надуживають професійні агітатори. На 15. петицій проти Югославії лише одну підписала меншина, яка живе в Югославії, інші походять із спеціяльного бюра в Будапешті. Іде тут про пропаганду проти єдности Югославії.

Мін. **Бенеш** сказав, що дискусія над польським внесенням вчинила виразнішим факт, що меншинні трактати можна змінювати лише за згодою Ради та що Збори або їх комісії не мають права заявлятися за або проти змін. У відповідь делегатові Мадярщини сказав Бенеш, що несправедливе є твердження про дискредитування системи охорони меншин. Причини того треба шукати в використовуванні меншинних справ для побічних цілей. Дальшою причиною дискредитування меншинної системи є те, що частина держав, які жаліються на переслідування меншин, самі не виконують своїх меншинних зобовязань. Мадярів у Чехословаччині без порівнання краще трактують ніж словаків на Мадярщині.

Треба устійнити такі основи:

1) Коли якась держава жаліється на трактування меншин іншою державою, то до контролі належатиме автоматично теж положення меншин в обвинувачуючій державі, 2) меншинну політику треба розглядати не на основі жалоби, а на основі обєктивних критеріїв, як нпр. скількість шкіл у відношенні до скількости меншинного населення.

Делегат **Франції** Масілі сказав, що дискусія йде перед некомпетентною інстанцією. Висловлює теж жаль з причини характеру дискусії, яка не може довести до успішного висліду. Заява мадярського делегата не причиниться до пацифікації европейської політики.

Делегат **Італії** Альойзі згадав, що лише Рада компетентна в справах меншинного трактату, та вірить, що Рада розгляне докладно справу в звязку зі специфічними умовинами меншин у кожному краю, чи то щоби ввести оправдані зміни, чи щоби скріпити процедуру, яка запевняє повне пристосовування трактатів. Піддержує внесення для відіслання справи до Ради.

МАЛА АНТАНТА Й ПОЛЬСЬКЕ ВНЕСЕННЯ.

Віденська „Н. Фр. Пр.“ в передовиці обговорює становище Малої Антанти, головнож Югославії до польського внесення про генералізацію меншинних трактатів. Тепер іде спір перед яким форумом мають розглядати польське внесення. Мін. Бек хотів би дискусію над внесенням скоротити та наскільки можливо перенести її до Ради Ліги й тим її закінчити. Можливо, що при цьому міродатним є те, що тепер президентом Ради є Бенеш, який рік тому в меншинній справі заняв був становище схоже з предложенням Польщі. Минулого тижня рада Малої Антанти і держав, що входять до балканського пакту ухвалили подібну постанову. Кажуть, нібито Югославія хоче зідентифікуватися з польським внесенням, щоби в Женеві вказати на тяжке положення пів міліона словенців в Італії.

МЕНШИННІ СПРАВИ В РАДІ ЛІГИ В ЛИСТОПАДІ.

У женевських політичних колах кажуть, що Рада Ліги Націй не займеться на теперішній сесії ніякою меншинною справою. Тому треба сподіватися, що всі меншинні справи будуть предметом нарад найближчої сесії Ради Ліги Націй, себто з кінцем жовтня або в листопаді. Сесію цю скличуть спеціяльно для справ плебісциту в Саршині.

Французька преса проти Польщі.

Пертінакс виступив дуже гостро проти Польщі в „Еко де Парі“. Досі великі держави а головно Ке д'Орзей були пасивні супроти Польщі у звязку з нарушенням міжнародного права, бо сподівалися, що мін. Бек змінить свою думку. Пертінакс називає цю пасивність помилкою. Вистане розглянутися довкола, щоби ствердити, що Польща під кожним оглядом противиться організації французької мирової системи. Від кількох місяців польський посол у Букарешті виступає проти румунського міністра закордонних справ Тітулеску, бо Тітулеску в його очах провинився тим, що занадто льояльно працює з французькою дипльоматією. Недавно цей посол навіть оголосив заяву, в якій закинув Тітулескові, що не піддержав Бекового женевського внесення. Коли Польща не змінить своєї поведінки, — кінчить Пертінакс — то краще хай не вважає себе союзником Франції.

Швайцарія мусить боронити своєї невтральности.

Кінець маневрів у Швайцарії.

У Швайцарії закінчилися військові маневри третьої дивізії всієї зброї. Головним завданням маневрів був напад на середущу Швайцарію й оборона перед нападом. В маневрах узяло участь 30.000 війська. Тому два тижні були також маневри 1. дивізії на західньому кордоні.

На маневрах було багато закордонних військових аташе та старшин. Шеф союзного департаменту, союзний радник Мінґер признав добрий вислід вправ і підкреслив, що Швайцарія мусить мати вправлену національну армію, щоби вдержати свою невтральність.

Порозуміння між СССР і Японією?

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Ніші-Ніші-Шімбун“ повідомляє, що між японським міністром закордонних справ Гіротою і большевицьким амбасадором Юреневом прийшло до порозуміння в справі ціни продажі-купна сх.-китайської залізниці для держави Манджу-Ко. Ціну устійнили на 170 міл. єн, себто 10 міл. фунтів стерлінгів по деннему курсі. Колиб це була правда, треба би сподіватися великого відпряження в японсько-большевицьких і большевицько-манджурських відносинах.

НОВИЙ ТРАНСПОРТ ПОЛЬСЬКИХ РОБІТНИКІВ ІЗ ФРАНЦІЇ.

Із Бетену повідомляють: 600 польських робітників копальняних і їх родини покинули Францію 21. вересня пополудні. Це новий транспорт що з причини кризи мусить покинути Францію.

Бальонові змагання.

У неділю з мокотівського летовища вистартували бальони, які беруть участь у змаганнях за чашу Гордон-Бенета. На летовищі були представники уряду з прем. Козловським. Після відіграння нац. гимну випустили кількасот почт. голубів. Змагання отворив віцеміністер комунікації Пясецький. Зараз потім вистартував бальон „Варшава“. В 6-хвилинних відступах стартували бальони: „Штад Есен“ (Нім.), „У. С. А. Нави“ (Зл. Д.), „Бельгіка“ (Бельг.), „Косцюшко“ (Польща), „Вільгельм ф. Опель“ (Нім.), „Бофало Корір-Експрес“ (Зл. Д.). Підчас старту оркестра грала гимн держави, до якої бальон належав.

В год. 16.50 вистартував бальон „Леґіоново“, що повіз почту, а в змаганнях участи не бере.

Далі стартували: „Брюсель“ (Бельгія), „Дайтшлянд“ (Нім.), „Ціріх“ (Шв.), „Ль'Еґль“ (Фр.), „Базель“ (Шв.), „Польонія“ (Польща), „Льорен“ (Фр.).

Підчас приготування до старту французький бальон „Тори“ вирвався зі сітки та полетів у півд.-сх. напрямі без коша. Газ утік а поволока бальону впала в Рембертові. Вислали туди вантажне авто, щоби бальон привезти до Варшави. Залога бальону, пільоти Равен і Деґії, стараються, щоби бальон наповнити газом і полетіти.

Французькі летуни хотіли летіти еспанським бальоном „14. Апріль“ (який не бере участи в змаганнях саме наслідком протесту фр. аероклюбу), або польським бальоном „Сирена“. Одначе не можуть стартувати на чужому бальоні наслідком реґулямінових і технічних труднощів.

Штучно витворюють рад.

„Пті Парізієн“ повідомляє, що дочка пок. Склодовської, Ірина Кіріє Жоліо, викрила спосіб, як штучно робити рад. Жоліо ідучи за вказівками матері та при співпраці чоловіка одержала вже перші елементи своєї методи в липні п. р., а щойно на днях пощастило її здобути оконечну формулку.

Часопис передбачує велике значіння відкриття, бо воно вчинить доступним широким масам дуже коштовний та рідкий рад при лікуванні рака. Жоліо певно дістане Ноблеву нагороду.

Знищили весь полк.

АСУНСІОН, ПАТ. Мін-ство війни в комунікаті звідомляє, що параґвайські війська знищили весь ворожий полк та забрали багато бранців. Болівійських військ згинуло 250.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ.

НЮ-ЙОРК, 23. 9. ПАТ. Після закінчення страйку в волокновому промислі відділи нац. ґвардії відкликано з Джорджії, Род Айленд і півд. Кароляйни. Голова федерації праці Ґормен сказав, що робітники здобули все, що бажали здобути. Навпаки голова союзу працедавців Вуд каже, що одинокою побідою страйкарів є те, що одержали заплату за три тижні відпустки

ЯК ВИ НАС ОБМАНУЛИ...

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ДО ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА.

У відповідь на брошуру „За яку Україну".

„...Я тепер саме продаю мій „палац", щоби за вирученні за нього гроші придбати собі шматочок землі, на якій би я **своїми власними руками** здобував собі засоби істнування". — Із „За яку Україну" В. Винниченка, стор. 6—7.

Високоповажаний Пане! Переді мною у зеленій обгортці Ваша брошурка: „За яку Україну". Хоч появилась вона у Празі давненько, але так склалось, що прочитав я її тільки оце тепер. Прочитав — і хотів відкласти на бік, як справу вже минулу. Але те, що я в ній вичитав, так вілося в мізок, так яскраво пригадало мені цілу Вашу поставу, що я ніяк не можу стриматись від прилюдних уваг. Що-правда, Ви у своїй брошурі пишете, що чекаєте за цю брошуру „нападу зліва і зправа" і цим неначе асекуруєте себе заздалегідь від можливих замітів. Але я не хочу „нападати" на Вас ані зліва, ані зправа, ані як журналіст чи письменник. Хочу написати цього отвертого листа просто як свому землякові з херсонського степу. Коли може й зачеплю в тім, чи іншім місці гострим словом, то не беріть мені за зле, бо це говоритиме душа нашого степу, кров тієї кляси, з якої вийшли Ви і я, це буде голос того, який ще в ріжних „ізмах" не розгубив свого почування до того бідного селянства, з якого ми вийшли. А щоб Ви, земляче, не подумали, що це до Вас говорить „куркульська обметиця", то поясню, що я син бідної селянки — вдови, яка при проклятущому царському режимі ще сяк-так могла викормити своїх четверо дітей, але в 1932 році, коли Ваші товариші по переконанні найактивніше почали переводити свою „ідею" в життя і забрали їй останній ґарнець збіжжя — померла з голоду. Так закінчилась її сумна життєва „карієра" при тому „соціялізмі", який ми, разом з Вами, здобували нашому народові. Ви стали соціялістом в 1901 році, а я трохи пізніше, бо молодший, у 1905 р. У році 1907 я проявляв вже настільки революційну активність, що попав до вязниці. І потім познайомився, як у царських вязницях відчиняються та зачиняються двері, починаючи з Єлисаветграду і кінчаючи на далекій півночі. От цього вже й досить, щоб Вам було ясно, що цього листа не пише ворожа Вам людина по „клясовій приналежності".

Я саме на засланні довідався, що у нас є молодий письменник Винниченко. Там я якось допомагав перекладати одному мому товаришеві на російську мову Ваш твір: „Записна книжечка". Наприкінці 1910 року і той переклад поміщено в Архангельській газеті: „Северний Вестнік". З того то часу я і став Вашим поклонником. Коли пізніше довідався, що Ви не тільки письменник, а ще й активний революціонер, та ще й мій недалекий сусід селянський син, то Ви для мене стали вже зовсім близькою людиною. Не пропускав ані одного Вашого твору (аж до останньої брошури!) не прочитаним. Були Ви для мене і соціяльно-національним проводирем. Ви для мене стали, так би мовити, позаочним учителем, і тішився я, що великий Винниченко цеж наш селянин-степовик, що найкраще може знати всю біду і печалі селян. І писання Ваші і слова Ваші були для мене законом. І коли Ваше імя підчас революції ганьбив та опльовував в Єлисаветграді московсько-малоросійсько-жидівський пролетаріят, що хотів компромітувати Вас як нашого українського соціяліста, то я, разом з іншими селянськими пролетаріями, виступав у Вашу оборону, в оборону нашої загальної національно-соціяльної правди. У мому житті мені довелося з Вами тільки двічі говорити. І тому, що я людина мала, Ви певне не пригадуєте собі мене ні мого призвища. Підписуюся радше на те, щоби хто не гадав, що цей лист це якась містифікація. Зрештою — не у призвищі діло...

Хочу вилити в цьому свому листі весь свій жаль, який обхопив мене тоді, коли я довідався, що Ви мене, а разом і всіх таких як я, селянських синів, свідомо, чи несвідомо — обманули. Виж як психольоґ-письменник самі добре знаєте, як буває гірко на душі, коли людина довідається, що її обманула та особа, в яку вірилося, якої слова були законом, рушієм у визвольній боротьбі...

Ви ще мабуть тямите, як за Центральної Ради були першим нашим міністром. Тоді ми, селянські сини, молоді, мало підготовлені, прикладали весь свій хист та запал, щоби переводити на місцях в життя нові, з Вашою участю випрацьовані закони та розпорядження. Памятаєте Ви й те, як підготовляли повстання і революцію проти гетьмана Скоропадського, проголошену Національним Союзом. Знаєте Ви й те, що на Ваш поклик, як голови того Союзу, ми, сини незаможного селянства, пішли у бій з національними та соціяльними нашими ворогами. Тоді ми, коли ще не цілком розторощили експльоататорів нашого народу, то всеж вирвали з рук тої кляси владу. Ви стали на чолі нової зверхньої влади — Директорії. Та революційна влада скликала виборців українського трудового народу — Трудовий Конгрес. Він і похвалив все те, що Ви зробили. Представники народу довірили Вам, пане Винниченко, високий, почесний та благородний пост: стояти на чолі зверхньої влади, на чолі Директорії, себто займати найвищу почесть і відповідальну позицію Української Народньої Републики. Без Вашого підпису не міг бути ні один закон дійсним, без Вашого відома не міг бути посланий в чужу державу посол. Ви приймали чужих послів. Ви підписували акти про війну та мир з чужими державами і т. д. і т. д. Під Вашою зверхністю український трудовий народ розправився зі своїм внутрішнім ворогом. Тоді насувався на відновлену, молоду Українську Народню Републику зовнішній ворог. І Ви того ворога, як голова Української Народньої Републики, у своїй декляративній промові на пленарних зборах Трудового Конгресу схарактеризували так: (подаю з памяти) „На нашу молоду Народню Републику з дикої півночі насувається жорстокий ворог. На наш трудовий народ, тепер, коли ми розправилися зі своєю буржуазією, комуністична партія Московщини посилає свою червону армію. В рядах ворога йдуть на нас латиші та китайці. Ворог грабує наше населення. Доходить до того, що навіть шибки з вікон виймають і вивозять у свою Московщину!"... Ви, як голова держави, закликали всіх до оборони тої держави. Тоді Ви сказали гірку правду, яка й понині осталася непохитною і яку лише Ви самі знехтували, а саме: „Москалі всіх мастей однаково ворожі до України". Цими словами Ви раз на завжди сказали, за яку Україну ми маємо боротися. І за малим винятком (в тім числі й Вас самого) всі українці тим словам, хто їх чув, залишаються й понині вірними. Однаково добре памятають ці слова й ті, до кого вони відносилися, і до яких Ви, Пане Винниченко, спробували перековувати, ставши першим українським зміновіховцем. Московськіж комуністи відзначаються тим, що вони не прощають і колишніх своїх ворогів до себе не пускають. І тому не дивниця, що вони і Вас не пускають на Україну, не дивлячись на те, що ви їм доказали свою 101 відс. льояльність та 101 відс. комуністичність.

Отже Трудовий Конгрес, який складався на 80 відс. з представників незаможнього селянства, обдарував Вас повним своїм довірям. Ви покликали селянські маси до повстання і вони пішли, Ви покликали їх на війну з червоною Московщиною і вони пішли. Що їх належно не використано, то це вже вина керманичів. Однак Ви скоро знехтували те високе становище, яке Вам довірено. Чому і як то сталося, я входити не буду. Скажу тільки, що ні один у ні одній державі дійсний патріот того не зробив би. Виж добре знаєте, що мало вміти кермувати державою, і треба вміти за неї вмірати. Виж нас малих селянських синів покинули посеред шляху, коли найбільше треба було вмірати за ту саму Українську Народню Републику, що Ви її проголосили. Чому саме Ви тоді виступили з Директорії, ми на фронті точно не знали. І без огляду на те,

---

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 25. ВЕРЕСНЯ 1934.

АРТУР ШНІЦЛЄР. 7)

Сліпий Джеронімо.

Карло встав, начеб тягло його щось туди, та опер чоло об холодну шибу. Чому він збудився? Щоби задуматися?.. Щоби трібувати?.. Але що?.. Це було неможливе, — а вкінці був би це злочин. Злочин? Що значить двацять франків для людей, котрі для своєї приємности переїздять тисячу миль? Вони просто не запримітять, що їм щось бракує?.. Пішов до дверей та відчинив тихо. Напроти були другі, зачинені, два кроки ділили його від них. На цвяху висіло вбрання. Карло пересунув рукою... Ах, так, колиб люди лишали свої портфелі по кишенях в убранні, тоді булоб життя зовсім просте та легке, небавом не треба було би ходити прошаком... Але кишені були порожні. Що робити? Знову вертатися до кімнати на сінник. Бо може все таки найдеться якийсь інший спосіб, щоби добути собі двацять франків, — якийсь менше небезпечний та чесніший. А колиб він так справді з кожної милостині пару чентезімів відкладав собі, щоби заощадити двацять франків, а потому купити золоту монету... Але, як довго буде це тревати — місяці, може й рік. Ах, коби лише мати відвагу! Він усе ще стояв на коридорі. Подивився на двері... Що це був за вузький ясніший пасок, що згори надолину падав прямовісно на долівку? Будож це можливе? Були двері лише примкнені, але не зачинені?.. Щож було в тім такого дивного? Від місяців уже ті двері не замикалися. Бо а пощо? Пригадував собі: лише тричі за ціле літо ночували тут люди: два рази хлопці-ремісники, а одного разу якийсь турист, що зранився в ногу. Двері не замикалися — тепер лише відваги, — ну й щастя! Відваги? В найгіршім випадку буде те, що подорожні збудяться, але тоді все таки найде щось, щоби викрутитися. Заглянув через шпару до кімнати. Було ще так темно, що бачив лише невиразно, як двох людей спить на ліжках. Надслухував: віддихали спокійно та рівномірно. Карло відчинив трохи двері й ввійшов зовсім нечутно босими ногами до кімнати. Два ліжка стояли здовж стіни напроти вікна. Серед кімнати стояв стіл. Карло закрався аж туди. Пересунув по ньому рукою, найшов вязку ключів, ножик, малу книжечку — більше нічого... Ну, так справді!.. Як він міг таке й думати, що вони покладуть гроші на столі! Тепер хіба вертатися!.. А однак може треба лише раз добре сягнути та пощаститься... Підступив до ліжка коло дверей; тут на кріслі лежало щось... поруxав... почув, що це револьвер... Карло здрігнувся... Чи не взяти його ліпше відразу? Бо чому тримає той чоловік готовий револьвер? Коли збудиться та догляне його.. Але ні, він скаже так: — Вже третя, пане добродію, прошу вставати... І він лишив револьвер .

Пішов далі до середини кімнати. Тут на другім кріслі під біллям.. О, Боже! Тут він.. тут портфель — тримав його вже в руці!.. В тій хвилині рушився один з подорожніх на ліжку. Один скорий рух і Карло лежав на долівці в ногах ліжка. Ще раз хтось рушився, — важко віддітхнув, — обернувся і знову тихо, зовсім тихо. Карло лежав на долівці з портфелем у руці й чекав. Нічо не рухалося. Зачинало на добре світати і в кімнаті почало прояснюватися. Карло не смів підвестися, але посунувся лежучи по долівці до дверей, що стояли відчинені досить широко на коридор; тут щойно встав помалу, тяжко віддітхнувши. Отворив портфель; він мав три переділи: з лівої та з правої сторони були лише малі срібні монети. Карло отворив середній переділ, що був защіплений ще осібною защіпкою, тут побачив три двацятьфранкові монети. Хвилину думав взяти дві монети, але скоро покинув ту гадку, взяв лише одну монету, заглянув через напів відчинені двері до кімнати та кинув там портфель, що покотився під друге ліжко. Коли подорожній збудиться, буде думати, що портфель упав з крісла. Карло піднявся помалу. В цій хвилині затріщала тихо долівка, а зі середини спитав хтось: „Що таке? Що сталося?" Карло поступив два кроки взад, не віддихаючи та впав до своєї комірки. Тепер був уже безпечний та надслухував... Ще раз рушився хтось на ліжку, а потому все втихло. В руці тримав золоту монету. Вдалося! — вдалося! Він має двацять франків та може сказати братові: — Видиш, я не злодій! — І зараз зможуть далі мандрувати — на полудне до Борміо а потому далі через Вельтлін... до Тірано... потому до Едоле... до Брено... аж над озеро Ізео... як тамтого року... Ніщо не буде підозріле, бо ще передучора він сам сказав до господаря: „За пару день підемо вже на полудне".

Щораз більше розвиднялося; в кімнаті панував сірий світанок. Ах, коби Джеронімо лише скоро збудився! Так добре йти рано! Скажуть „добрий день" господареві, наймитові і Марії також, а потім геть, геть... І щойно, коли вже будуть далеко на долині, за які дві години скаже про це Джеронімові.

(Далі буде.)

чи Ви потім і тепер мотивуваліб Ваш виступ за резиґнацію з того високого посту, за який Вас поставила воля народу. Ви не мали права того робити і крім тих самих, що Вас видвигнули на чоло держави, ніхто не міг Вас звільнити. Тільки треба було згідно з улюбленим Вашим висловом, бути „чесним зі собою“... Говорилося, що Ви перевтомилися і поїхали за кордон на відпочинок. Коли Ви скоро після того не померли, значить Ваша втома не була така страшна, — щ певне менша, ніж у Леніна, що залишався на свому становищі до кінця тоді, коли вже половина його злощасного мозку живцем зігнила... Лишався на свому пості й інший обранець народу до своєї смерти у глибокій старості, недавно померший німецький президент. Але Ви для нас і для цілої Української Народньої Республики були трагедією: Ви не вірили самі в те, що робите, не вірили в те, в що примушували вірити інших, нас, селянських синів, Ваших побратимів. Що дійсно було так, Ви нам скоро потім показали у Вашім злощаснім творі: „Відродження Нації“ Ви ніби самі злякалися того, що вчинили і поспішили від нього втекти... Але діло, оголошене під Вашим головуванням, настільки було певне, настільки відповідало інтересам та життєвим вимогам українського народу, що ми продовжували й продовжуємо за нього боротися, не дивлячись на те, що Ви від нас утекли. (Д. б)

Ф. Мелешко.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НОВІ ВИДАННЯ З ЦАРИНИ ЕКОНОМІКИ.

В-во „Українська Реклама“, яке з вересня перейняло місячник молодих письменників „Дажбог“ і видає його дальше своїм накладом, кінчить друкувати **„Провідник до українських фірм й інституцій в краю і закордоном“.** Є там зібрана велика кількість адрес ріжних наших підприємств. Як нас інформують — скомплетовання цього матеріялу коштувало багато праці і грошей. „Українське Економічне Бюро“ у Варшаві не вважаючи на всі труднощі готовить — як ми вже згадували — видання **3-го річника** (при цій нагоді зазначимо, що аналогічні польські видання на рік 1935 збогачуються ще одним річником — інформатором, який вперше видає „Ц. Газета Гандльова“). Варшавський **„Пром.-Торговельний Вістник“,** якого видавцем є пані Олена Васинчукова, вступив у другий рік видання. З цього приводу закликає редакція своїх читачів затіснити контакт з журналом і — як кожний український часопис — пригадує передплатникам, щоби не тільки журнал читали, але й за нього платили. На порозі нового року бажаємо, аби видавцеві вдалось „Т.-Пр. Вістник“ не лише втримати, але — як він обіцює — теж розбудувати. Думаємо, що найде він читача, хоч наші купці і промисловці почивають видавати власний двотижневий орган **(„Торговля і Промисл“).** Найновіша „Коопер. Республика“ приносить у книжковому додатку початок монографії про **Вол. Навроцького,** першого українського статистика-економіста пера д-ра І. Витановича. Попередня праця цьогож автора п. н. **„Нарис суспільно-економічної української історії“** появилась окремою книжкою як 39 ч. „Бібліотеки Рев. Союзу У. К.“. — Ціна книжки дуже дешева, бо всього 50 сот.

ВІДСОТКОВА СТОПА В НАШИХ КРЕДИТОВИХ УСТАНОВАХ.

„Кооп. Республика“ з вересня приносить статейку п. н. „Ви і в цій справі будемо вичікувати?“ Порушена в ній висота відсотків у нашій банковости, з одночасною пропозицією зредукувати цю висоту з 10 на 8%, зредукувати кошти завідування і повести акцію проти ріжних „фондів“, які є здоровженням відсоткової стопи.

Треба замітити, що в польській пресі, навіть офіціяльній (Газ. Польска) йде кампанія за знижкою правних відсотків, які в висоті 10% вважається анахронізмом. На думку Г. П. висота правних відсотків мусить бути достроєна до пересічної рентовности вкладів. Сьогодні є вона випливом пересадної і фальшивої з госп. пункту охорони вірителя.

Польська хроніка.

ПІДГОТОВКА НОВОЇ АКЦІЇ В НАПРЯМІ ВІДДОВЖЕННЯ ХЛІБОРОБІВ.

Як повідомляє „Ц. Газета Гандльова“ нові законопроекти, які дотичать віддовження сіль. господарств, підготовляються спішним темпом. Більшість дотеперішних законів буде зновелізована. Рямці й обсяг діяльности Акцепт. Банку як теж т. зн. „роземних урядів“ будуть змінені. Майже певно **продовжена буде морaторія для гіпотечних довгів.** Новиною буде закон про **уговово-ліквідаційне поступування.** Будуть визначені умови згоди довжника з вірителем. Ліквідація відбуватиметься шляхом ліцитації. Іде тут, очевидно, про зміну власника, бо земля не є підприємством торговельним чи промисловим, аби його можна зліквідувати.

ЧИ МОЖНА ВІДНОВИТИ ДІЯЛЬНІСТЬ ЗЛІКВІДОВАНОЇ КООПЕРАТИВИ?

На це питання відповідає Бюро Кооп. Ради ось як: Згідно з арт. 75. уст. 2. зновелізованого закону, кооператива, яка розвязалась на основі дворазової ухвали заг. зборів, може відновити свою діяльність, якщо впродовж року від другої ухвали рішить на заг. зборах діяльність наново почати. Це рішення мусить добути 3/4 відданих голосів і його треба зголосити до Реєстрового Суду.

Натомість кооператива, яку розвязано примусово, або яка рішила відновити діяльність запізнивши згаданий однорічний речинець, не може починати наново свою працю.

З уваги на повище, згадане Бюро не радить звертатись з такими проханнями до Кооп. Ради (таке часто діється), бо це безуспішне.

ЖИДІВСЬКІ КАСИ ДІСТАЛИ БЕЗПРОЦЕНТОВУ ДЕРЖАВНУ ПОЗИЧКУ.

Заходом пос. Вісліцького, Банк Госп. Краєвого признав жидівським позичковим касам 1/2 міліона зол. безпроцентової позички. На днях виплатить банк цю суму і її поділять поміж 700 кас дрібного кредиту.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

Виринув проєкт **оподаткувати асекур. поліси** прив. товариств від огню квотою 5 зол. для утруднення конкуренції з „Повшехним Закладом Обезп.“ Є вістка, що уряд ніби то не відноситься прихильно до того, хоч реалізація проєкту дала би скарбові 24. міл. зол. — Цьогорічний **збір меду** в Польщі заповідається ще гірше ніж у минулому році. Пересічно 1 улій дасть 5 кг. (в р. 1932 — 20 кг.). — У звязку з працями над реформою соц. забезпечень і з появою справоздання з діяльности 61 Забезпечалень преса подає кілька цікавих цифер. І так: минулорічні вплави принесли 190 міл. З цієї суми видано **на лікування 107 міл., а на адміністрацію 40.5 міл.!** Цифри ці багато говорять. — Виконавчий **розпорядок до податкової ординації** вже готовий й ось-ось появиться. — Торговельні переговори з **Францією** найшлись на мертвій точці. — **З Англією** почнуться офіц. переговори в перших днях жовтня у Льондоні. — У Варшаві йдуть тепер торговельні переговори **між німцями і поляками.**

Світова хроніка.

ФРАНЦІЯ В ОБЛИЧЧІ ВАЖНИХ ПЕРЕМІН. — „ПЛЯН 9. ЛИПНЯ“. — ФРАНК І ДЕВАЛЮАЦІЯ. — „ІМПЕРІЯЛЬНА САМОВИСТАРЧАЛЬНІСТЬ“ І ПОЛІТ. КОМПЛІКАЦІЇ.

Скрізь, у всіх майже державах іде велика реформаторська робота. Перед необхідністю далекойдучих реформ станула теж Франція. Афера Ставіського була зворотним пунктом у настроях мас і хоч не вилялись ці настрої в ширше закроєну революцію, то проте вони ферментують, домагаючись реформи. Реформи стали темою дня, а молодша ґенерація висунула свій т. зв. „плян 9. липня“, домагаючись глибокого переорання цілого устрою Франції. Очевидно постуляти мас не обмежуються до справ політичних, а сягають теж у ділянку нар. господарства з ґрунтовою перебудовою „Ради Нац. Господарства“ включно.

Є між іншим також розбіжні погляди на справу франка, про що ми вже давніше згадували. Поміж сторонниками девалюації є вже сьогодні такі особи, як б. мін. скарбу П. Рено, б. підсекретар нац. господарства Р. Патенотр, а щоденник „Ле Пті Журналь“ віддано працює в користь девалюації (зменшення вартости франка на яких 30% у відношенні до тепер. зол. паритету).

Ідею „Імп. автаркії“, яка виринула вже в перших тижнях уряду Думерґа, хоче зреалізувати мін. кольоній Ляваль при помочі франц. Оттави. Ця Оттава потрібна Франції не тільки з госп. причин, а теж і з політичних. Фашистівська акція молодих туземців у Марокко, арабсько-жидівські конфлікти в Альжирі, тощо, — це речі поважні. З другої сторони 62 міл. мешканців і 13 міл. кв. кіль. — це неабияка госп. сила, потрібна Франції, коли вона хоче бути самовистарчальна. Та практична вартість „імп. автаркії“ не є надто велика. Французькі кольонії не мають ані вовни, ані бавовни і взагалі з імпортованих сирівців дають тільки 6%. Вони не потребують модних парижських витребеньок і перфум, тобто поважну частину фр. вивозу. Отже Франції звязки зі світом потрібні. Бажання відмежуватись від нього спричинило вже Франції чимало клопотів. Зазначити треба, що останні діссонанси між Францією і Польщею в немалій мірі спричинені незичливим трактуванням господарських потреб Польщі.

КОНСПІРАЦІЯ ПРОТИ РУЗВЕЛЬТА.

Як відомо — реформи Рузвельта не вдоволяють ані робітників ані підприємців. Перші маніфестують це вже аж надто яскраво, другі теж не скривають свого негодування. На днях відбувся в Гот-Спрінгс у Вірджінії зїзд 200 американських „капітанів промислу“, на якому випрацьовано програму з перекресленням усієї роботи „Найри“. Промисловці домагаються зменшення ролі держави в приватному господарстві, зміни ріжних „реґляментацій“, особливо щодо часу праці (він по їхньому за короткий) і щодо платень (мовляв — задовгі). Програма домагається здорової грошевої політики на золотій базі, вирівнаного буджету, постійної податкової і банкової системи, спертої на основах приватної господарки. Все те оправдане конечністю приватних зисків.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Про реалізацію програми самовистарчальности в Німеччині свідчить те, що пасивне **сальдо торг. білянсу** впало з 41 міл. марок у липні до 8.6 міл. марок. Ця зміна відбулась коштом імпорту з закордону. — У звязку з т. зв. **„новим пляном“** д-ра Шахта 24. ц. м. зачнуть працювати уряди, які дуже сильно контролюватимуть цілий імпорт Німеччини. Техніка цього імпорту буде перебудована і **вся торговля з закордоном буде властиво змонополізована.** — Совіти спротивились тому, щоби відновити договір з японцями щодо **експльоатації нафтових теренів на Півн. Сахаліні.** Це безперечно змінить протиенства між обома державами. — Господарські кола Манджурії проєктують скликання **господ. конференції держав Далекого Сходу.** Участь мали би в ній взяти крім Манджурії: Японія, Китай і Монголія.

В. Н-вич.

Еміґраційні справи.

ВАЖНЕ ДЛЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ГРОМАДЯН.

Особи вроджені в Америці, що внесли в свій час подання для видачі їм американського пашпорту, мають щонайменше місяць перед наміреним виїздом до Америки звернутися до Еміґраційного Синдикату, щоби дістати вказівки та допомогу, щоб добути американський пашпорт. Є це безумовно конечне, бо інакше ні американський консулят ні польська влада не полагодить справи

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ ДО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ.

В останніх часах запримічено, що Американський консулят взиває еміґрантів, що мають намір виїхати до Злучених Держав Північної Америки до дальших свояків як: братів, шуринів, тет і т. п.

Ця катеґорія еміґрантів не дістає тепер віз. Виняток становлять люди, що мають дуже багатих свояків, які роблять спеціяльні заходи, щоби спровадити таміх до Америки. Ці своячки мусять надіслати засвідчення, що стверджують їх стан заможности та висоту доходів.

У СПРАВІ ЕМІҐРАЦІЇ ДО БРАЗИЛІЇ.

Еміґранти, що перед 10. вересня не дістали бразилійської візи, підлягатимуть новим еміґраційним приписам, бо з тим днем обовязує новий бразилійський декрет.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ ДО КАНАДИ.

Реемігранти, що приїхали з Канади до Польщі на короткий час, можуть вернутися до Канади без перепон у часі одного року від речення виїзду з канадійського порту. Реемігранти мо-

жуть теж за дозволом Канадійського Інспектора взяти зі собою жінку та діти до 18 років, але мусять мати на показ (крім коштів дороги) 100 долярів для дружини та по 50 на дитину. Коли реемігрант прожив у Канаді менше як 5 років, то мусить і для себе мати на показ 100 долярів.

По всякі інформації звертатися: „Дім еміграційний“ — Львів — вул. Вишневецьких 4.

—o—

НОВИНКИ

— Чеська преса про чаленДж. Пишучи про вислід чаленджу вся чеська преса твердить, що побіда чеських летунів була більша, ніж польських (хоч вони заняли 1. і 2. місце), бо чехи побідили дружиново. Праський „Пондельні Ліст“ каже навіть, що польська побіда була й тому можлива, що технічна комісія була польська. Поляки побідили завдяки чеським моторам. Польська преса заперечує це та твердить, що літаки Баяна та Плончинського мали польські мотори з фабрики Шкоди, виконані в краю.

— Самогубство учительки. До родини Бабіїв при вул. Бема 7 у Львові приїхала учителька школи з Давидова Ванда Бабій. Сказала, що побуде в батьків суботу й неділю. Коли в неділю пополудні всі вийшли з дому, Бабіївна в спальні повісилася.

— Львівська хроніка. На вул. Легіонів біля Великого Театру авто переїхало 6-літнього Як. Зільбермана. Хлопець помер у шпиталі. Шофер Ол. Ільницький втік. — На вулиці св. Анни застрілився молодий чоловік, невідомого назвища. — У брамі при вул. Сикстуській ч. 40. найшли підкинену дитину з допискою, що зветься Наталія Полянська а народилася 17. червня 1934 р. — На вул. Кульпарківській „ножівники“ поранили Кл. Рокіху та Кат. Колійняк. У грізному стані обоїх забрали до шпиталю. — До шпиталю забрали з ресторану при Бернадинській площі 52-літнього Ів. Серковського, якому кухликом розбили лице.

— Краєва хроніка. В Буциках (пов. Грималів) згоріли будинки 4-ох господарів. Шкоди є на 60 тисяч зол. — Іван Дзьоба з Чемериці (Станиславів) зловив сокола, на нозі з обручкою з написом „Зоольогічний Музей Варшава“. Сокіл має вибите око. — У Кутах замкнули школи на два тижні, бо ствердили випадки червінки. — У Грязі, біля Львова згоріла з недокурка стодола зі збіжем Мих. Химича. Шкоди є на 5.000 зол. — У Калуші електромонтер Каз. Фльондра здіймав електричні проводи зі стовпа, який треба було направити. Стовп завалився та здавив Фльондрі грудну клітку, зломив обі руки й щоку. — У Калуші, як поліція шукала бандита, що втік із вязниці, якийсь злодій розбив у середмісті касу жидівської громади та забрав 300 зол. — У Підволочиськах три злодії в громадському уряді розбили касу. Громадські сторожі запримітили злодіїв і при помочі поліції зловили двох злодіїв, а один утік. Тієїж ночі поліція зловила в Підволочиськах двох комуністів, які хотіли передістатися до СССР. Їх відставили до Тернополя. — У Єленковатому (пов. Стрий) виловили з ріки трупа господаря Юрка Малюка, що втонув при ловлі риб.

— Літаки без шуму. Проби з цим новим винаходом робить англійське міністерство повітреплавства. Як можна догадатись, літаки ці потрібні передовсім для війни. Шум моторів і пропелєрів буде у них ледвочутний. На 800 метрах висоти літак буде зовсім нечутний, а від 15 м. вгору, як авто.

— Вшанування Фірдусі. Фірдусі — славний перський поет, автор „Шагнаме“ (книги царів), якої частини переклав на нашу мову А. Кримський. Помер він 1021 р. 20-го ц. м. улаштують у Москві академію в його честь, на яку приїдуть делеговані перським урядом письменники та артисти.

— Відкопали старовинний замок у мадярському місті Естергом. Замок цей походить іще з доби арпадів. Є там численні королівські кімнати, аркадове подвіря та підземельні хідники.

— Все прегарно, але ліків нема. У Совітському Союзі істнує централя постачі всіх ліків „Вохимфрам“. Її справоздання каже, що за 1933 р. виконала вона своє завдання прегарно, бо на 100 процент. Журнал „За Індустралізацію“, що приносить це справоздання стверджує одночасно, що „в аптиках, шпиталях і ляբораторіях бракує найзвичайніших ліків. Аптики часто примушені відмовлятись від приготовання найпростіших рецепт. Нема пірамідону, марганцево-квасного калія, опію, фенацетину, а по шпиталях бракує морфія, кокаїни та кодеїни“.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

СОЛІДАРНІСТЬ.

Цими днями відбувся у Льондоні непересічний розводовий процес. Жінка, типовий зразок Ксантипи, хотіла розводу від чоловіка, що був зразком чесноти. Вона обвиняла його у зраді і він не міг боронитись. Судля бачив що чоловік невинний, але мусів слухати закону, бо жінка представила всяких свідків у свою користь. Судля дав жінці розвід і наложив на чоловіка обовязок заплатити їй 300 фунт. шт. А що чоловік був незаможний, розложив йому його довг так, щоби він платив їй по 1 шилінгу місячно. Тепер чоловік мусить жити 115 літ, щоби сплатити свій довг.

ОДНОІМЕННИКИ.

До португальського міста Віґо приїхав цими днями прогульковий пароплав „Ордуна“ з 400 англійськими пасажирами з Уелсу; все це були скінчені ґімназисти. При перевірці пашпортів ствердили здивовані португальські урядовці, що було між ними 102 із прізвищем Джонс, 68 Віліямсонів і 53 Томасів. Відомо, що в самій Англії та Америці ще більше є Смітів; це так як Маєри в Німеччині.

—o—

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ

ВАРШАВА. Леґія — Погонь 1:0 (1:0).

ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Краковія 3:0 (2:0).

КРАКІВ. Висла — Варшавянка 3:2 (2:2).

КРАКІВ. Рух — Подгуже 3:1 (0:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Світезь — Огніско 4:2 (3:1).

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Ревера 3:0 (1:0).

ДРОГОБИЧ. Бетар — Юнак 2:0. При цьому висліді прийшло до бійки публики, яка вдерлася на грище.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ, 23. 9. ПАТ. Меч Австрія — Чехословаччина закінчився нерішеним вислідом 2:2 (2:0).

—o—

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Свято в честь О. Ю. Федьковича в державній українській ґімназії у Перемишлі. У днях 8. і 9. вересня ц. р. мала відбутися в Чернівцях святочна академія в честь Бояна Буковини, О. Ю. Федьковича, з нагоди 100-ліття уродин поета. Коли всі приготування до свята були покінчені, в останній хвилині румунська влада не дала дозволу на це свято. І академія не відбулася, хіба може ще буде у пізнішому речинці. Зате перемиська державна ґімназія уладила у себе це ювилейне свято. Дня 9. вересня, по богослуженні, відбувся в ґімн. салі святочний концерт у честь Ю. Федьковича з такою програмою: 1) „Роля Ю. Федьковича в українській літературі“ — реферат ученика кл. VIII. 2) Федькович-Ніжанковський: „Золоті зорі“ — мужеський хор учнів. 3) Федькович: „Довбуш“ — деклямація учня II. кл. 4) „Молодь у творах Федьковича“ — реферат учня кл. VII. 5) Федькович: а) „Під Маджентою“, б) „Ластівко, щебетушко“, в) „Нема ліпше в світі жити“. На просьбу дирекції ґімназії зґармонізував на це свято твори до слів Поета для ґімн. смичкової орхестри дир. філії Муз. Інституту ім. Лисенка д-р В. Витвицький. 6) Федькович: „Україна“ — рецитація учня кл. VIII. 7) Федькович-Ніжанковський: „Гуляли, гуляли“ — муж. хор учнів. Хори були під управою проф. Воляницького П., а смичкова орхестра під батутою проф. Кл. Вихованка. Концерт свій повторили учні дня 15. вересня пополудні у тій-же салі для своїх родичів та запрошених гостей. Дохід із добровільних датків призначено на вбогу молодь до потреб „Кружка Батьків“. Концерт був дбайливо приготований, програма цікаво зібрана. Дала вона молодому доростаючому поколінню, яке ще Федьковичем мало цікавиться, літературну сильветку Поета, а старшому поколінню, що прийшло теж до ґімназії, пригадала ніжного й тужливого „соловейка зеленої Буковини“, якого поезіями давніше так захоплювалися цілі покоління галицьких народовців. Але найцікавішою точкою був виступ ґімназійної смичкової орхестри, яка представила зібраним Федьковича також як музика, що до слів своїх поезій сам добирав народних мельодій, або й під ритм народніх пісень писав свої пісні. А гармонізація тих пісень в укладі д-ра В. Витвицького була для слухачів милою несподіванкою. Варто би над Федьковичем у цьому напрямі ще попрацювати і з нагоди ювилейного року видати збірник Федьковичевих пісень з нотами у новій гармонізації. Треба додати, що саля була дуже гарно удекорована, при чому звертав на себе передовсім увагу прекрасний великих розмірів коліровий портрет Поета у ноші гуцульського легіня — роботи нашої арт.-малярки Олени Кульчицької, яка на просьбу директора ґімназії нарисувала його спеціяльно на це шкільне свято на основі фотографії, поміщеної у монографії О. Маковея, цей портрет і дарувала його на власність ґімназійної читальні учнів. Концерт цей є дальшим доказом на те, що молодь перемиської ґімназії живо реагує на культурні прояви укр. громадянського життя, а старше громадянство цікавиться своєю доростаючою молоддю і чим може, духово й матеріяльно її збогачує.

Гість.

Ви маєте в себе кілька рідних установ, а чи Ви знаєте, що на чужині пропадають душі наших рідних братів? Тому присилайте передплату на українську пресу та місячні видання „Просвіти“ та призначуйте їх для своїх братів.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 24. IX. год. 7·30 веч. „Я переміг кріву“.

Вівторок, 25. IX. год. 7·30 веч. „Панна Малічевська“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 24. IX. год. 7·30 веч. „Панна Малічевська“.

Вівторок, 25. IX. год. 7·30 веч. „Я переміг кріву“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 24. вересня 1934.

Відень (506,8) 16·40 Солісти (спів, фортепян), 19·20 Весела авд., 21·05 Концерт, **Братислава** (298,8) 15·15 Концерт, 17·45 Форт., **Прага** (470,2) 21·35 Скрипка, віольончеля, **Париж** (1649) 12·00 Концерт, 21·30 Камер. муз., спів, **Білгород** (439,8) 16·30 Популярна муз., 20·00 „Вертер“ оп. Маснета, **Берлін** (356,7) 18·30 Молоді композитори, **Кеніґсвустергавзен** (1571) Концерт на клявесин і 8 інстр., **Ляйпціґ** (382,2) 21·45 Квінтет, **Мінхен** (405,4) 17·30 Солісти (спів, форт.), **Штутґарт** (522,6) 11·00 Цикль пісень Айхгорна, 20·45 „Проба в опері“ ком. опера Льорцінґа, 21·45 „Шварцвальднер Кірш“ оп. Валентіна, 23·00 „Дер Гольцдіб“ оп Маршнера, **Осльо** (1154) 20·30 Святочний концерт із нагоди сканд. муз., **Будапешт** (549,5) 17·00 Сальон. орх., 18·15 Форт., 21·10 Оп. муз., **Мілано** (368,6) 11·30 Тріо, 16·45 Для дітей, **Рим** (420,8) 16·50 Вік. інстр. концерт, 22·00 Симф. концерт.

Вівторок, 25. вересня 1934.

Відень (506,8) 16·15 Для дітей, 16·40 Солісти, 19·30 Італ. популярна муз., 22·50 Танк. музика, спів, **Братислава** (298,8) 12·30 Концерт, **Прага** (470,2) 19·30 „Аїда“ оп. Вердія, **Париж** (1649) 12·00 Концерт, **Білгород** (439,8) 19·00 Солісти (спів, музика), 22·10 Нар. пісоньки в супр. орх., **Любляна** (569,3) 20·20 Вок. концерт, **Берлін** (356,7) 18·50 Симф. етюди, **Кельн** (455,9) 17·30 Три баляди Леве (спів), 20·10 Популярна муз., 20·45 „Ді арменлітен Безенбіндер“ пєса Г. Гавптмана, **Ляйпціґ** (382,2) 12·00 Концерт, 20·10 „Казанова“ оп. Льорцінґа, **Мінхен** (405,4) 14·20, 16·00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 13·30 Циг. орх., 17·35 Спів, 18·30 Сальоновий квінтет, **Мілано** (368,6) 11·30 Оп. музика, 16·45 Для дітей, 20·45 „Донна Хуаніта“ оп. Супе, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика, 20·10 Камер. музика.

Львівське радіо.

Понеділок 24. вересня 1934.

6·45 Ранішня авдиція, 7·30, 22·00 Рекляновий концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Сільва рерум, театр. реперт., 12·10 Концерт сальон. муз., 13·00 Полудневий денник, 13·05 Улюблені теворові арії (гр. пл.), 15·30 Експорт, 15·35 Економічні вістки, збіж. біржа, 15·45 Легка муз., пісоньки, 16·30 Гр. пл., 16·45 Наука нім. мови, 17·00 Камер. концерт, 17·35 Спів (Плятівна) в супр. форт., 17·50 Балачка Бр. Вінавера, 18·00 Відч. про Мархолта, 19·00 Концерт манд., 19·30 Серед військ поселенців, 19·50, 19·56 Спортові вістки, 20·00 Шляґери орх. льонд. радія (гр. пл.), 20·45 Трансм. з Відня: Концерт із нагоди 10-х роковин від. радіофонії; в перерві: Веч. денник, Як працюємо, 22·00 Чи наближаємося до загляди цивілізації, 22·30 Танк. муз., 23·05 Музика з гр. пл.

Вівторок, 25. вересня 1934.

6·45 Ранішня авд., 7·30, 22·00 Рекл. концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Сільва рерум, театр. реперт., 12·10 Концерт гавайської орх., 12·45 Образець із пісоньками для дітей: „Дідусь виривав ріпку“, 13·00 Полуд. денник, 13·05 Концерт із гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Економ. вістки, збіж. біржа, 15·45 Сальон. музика, 16·45 Скринька ПКО, 17·00 Скрипковий рес. у супр. форт., 17·15 17·25 Сусп. балачка: „Безробітна“, Легка муз. з гр. пл., 17·50 Радіотехн. балачка, 18·00 Льв. турист. бюлетен, 18·05 18·05 „Про т. зв. школу на міру“, 18·15 Сп. ресітал (Сергій Бенові, басі у супр. форт., 18·45 Відгомони „Папа Тадея в суч. Европі“, 19·00 Репортаж із горішньошлеської сталівні, 19·20 Актуальна балачка, 19·50, 19·55 Спорт. вістки, 20·00 Віден. попурі (сальон. орх., спів), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт (муз., спів), 22·15, 23·05 Танк. муз., 22·40 Легкий форт. концерт.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.